

Το Θέατρο Τέχνης στην Μελβούρνη

Λογικά, η αναφορά στην επίσκεψη που πραγματοποίησε το Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας στην Μελβούρνη - όπου και συνέχισε τις επιτυχημένες παραστάσεις του "Το πρωτόκολλο του... πρωτοκόλλου" - θα έπρεπε να καταχωρηθεί πριν από κάποιες μέρες. Πιο συγκεκριμένα, πριν από δύο περίπου εβδομάδες όταν ο γνωστός θίασος του Σίδνεϊ επέστρεψε "θριαμβευτής" - τρεις sold out παραστάσεις σε θέατρο χωρητικότητας 350 θέσεων κάθε άλλο παρά ευκαταφρόνητο επίτευγμα μπορεί να χαρακτηριστεί - από την δεύτερη σε μέγεθος πόλη της Αυστραλίας. Κάποιες άλλες ασχολίες του γράφοντα σε συνδυασμό με άλλες - μάλλον πιο επιτακτικές - ανάγκες της εφημερίδας, ανέβηκαν την καταχώρηση, η οποία κάνει - επιτέλους! - την εμφάνιση της στην σημερινή στήλη. Βέβαια, κάλλιο αργά παρά ποτέ, αλλά μια συγνώμη προς τους ανθρώπους που τόσο επίμονα εργάστηκαν προκειμένου να αποκτήσει το συγκεκριμένο όνειρο σάρκα και οστά, είναι - αν μη τι άλλο - επιβεβλημένη.

Η περιπέτεια του Θεάτρου Τέχνης - η οποία πέρα από το μακρινό ταξίδι περιλάμβανε κάποια μικροπροβλήματα, νέες γνωριμίες και πολλές εμπειρίες - ξεκίνησε τα ξημερώματα της Παρασκευής, 26 Οκτωβρίου όταν τα μέλη της - σχεδόν εικοσαμελές - ομάδας μαζεύτηκαν στο αεροδρόμιο του Σίδνεϊ για την αναχώρηση με προορισμό στην Μελβούρνη. Εκεί τους περίμεναν δύο μικρά λεωφορεία τα οποία στην συνέχεια αποδείχτηκαν υπερ-πολύτιμα αφού όχι μόνο βοήθησαν τα μέλη του θιάσου στις μεταβάσεις τους στη πόλη της Μελβούρνης - και δη προς και από το θέατρο του Oakley, όπου και έγιναν οι παραστάσεις - αλλά και στην μεταφορά των απαραίτητων βοηθημάτων - ενδυματολογικό υλικό, σκηνικά και άλλα - της παράστασης.

Το ίδιο βράδυ η πρώτη παράσταση, αλλά και τα πρώτα προβλήματα. Συνηθισμένοι στο κυκλικής μορφής «Μαντουριδείο Θέατρο» στο Μάρικβιλ - διαρρύθμιση που δίνει το δικαίωμα στον ηθοποιό να χρησιμοποιήσει καλύτερα τον χώρο, δίνοντας δίνοντας έτσι "βάθος" στην επί σκηνής παρουσίαση - οι ηθοποιοί του Θεάτρου Τέχνης χρειάστηκε να προσαρμοστούν στην σαφώς μικρότερη σκηνή του Oakley Theatre. "Η σκηνή του Adisson Rd είναι πολύ βολική, ειδικά σε σύγκριση με εκείνη του Oakley Theatre" εξηγεί η κα Μέλπω Παπαδοπούλου, η οποία ανάμεσα στα άλλα καθήκοντα της έχει επωμιστεί και τον άτυπο τίτλο του "εκπροσώπου" του θιάσου. "Η σκηνή του Oakley μας ανάγκασε να καταφύγουμε σε παλιού στυλ τεχνικές και να στηθούμε σχεδόν μονοεπίπεδα στην σκηνή. Ο Σταύρος Οικονομίδης (σσ ο σκηνοθέτης της παράστασης) είχε βέβαια φροντίσει να μας προειδοποιήσει από πριν για τις ιδιαιτερότητες της σκηνής της Μελβούρνης και έτσι ήμασταν πλήρως προετοιμασμένοι. Εν τέλει, βολευτήκαμε με αυτά που βρήκαμε".

Λένε πως η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται. Ρήση που ταιριάζει γάντι στην περίπτωση του Θεάτρου Τέχνης και δη στην "εισβολή" του στα της Μελβούρνης θεατρικά δρώμενα. Ίσως βέβαια να μην το περίμεναν ούτε οι ίδιοι, το γεγονός όμως παραμένει πως το θεα-

τρόφιλο κοινό της Μελβούρνης φρόντισε να ανταποκριθεί από νωρίς στο κάλεσμα του εκ Σίδνεϊ ορμώμενου θιάσου, γεμίζοντας το θέατρο του Oakley. "Άρεσε πολύ στον κόσμο η παράσταση μας" εξηγεί η Παπαδοπούλου, "κάτι που μας εξέφρασαν στις συζητήσεις που είχαμε μετά τις παραστάσεις. Εκείνο που τους ενθουσίασε ήταν το πόσο 'επαγγελματικά' στημένοι ήταν η παράσταση".

Το ίδιο σκηνικό είχαμε τόσο στην παράσταση του Σαββάτου, όσο και αυτής της Κυριακής, η οποία λόγω της βραδινής αναχώρησης του θιάσου για το Σίδνεϊ έπρεπε να δοθεί πολύ πιο νωρίς από το συνηθισμένο, και συγκεκριμένα η ώ-

ρα 2 το απόγευμα. "Παρά την ώρα, ο κόσμος ήρθε πάλι στο θέατρο" επισημαίνει η κα Παπαδοπούλου, η οποία δεν βρίσκει λόγια για να ευχαριστήσει το κοινό της Μελβούρνης. "Εκείνο που μας εντυπωσίασε ήταν το πόσο φιλόξενο είναι ο κόσμος. Μετά τις παραστάσεις, μας ρωτούσαν που μέναμε και προθυμοποιούνταν να μας φιλοξενήσουν στα σπίτια τους! Δεν περιμέναμε τέτοια αντιμετώπιση, τόση αγάπη και τόσο ζεστό καλωσόρισμα. Ειλικρινά σου λεω, δεν ξέρω με ποιο τρόπο να τους ευχαριστήσω".

Όπως επισημαίνει η κα Παπαδοπούλου, πέραν της ανταπόκρισης του κοι-

νού το Θέατρο Τέχνης είχε την τύχη να έχει την συμπαράσταση του σκηνοθέτη του «Θιάσου Παροικίας» κ. Θανάση Μακρυγιώργου, ο οποίος πέραν την ηθικής συμπαράστασης που άπλετα πρόσφερε στους εκ Σίδνεϊ συνοδοιπόρους του, βοήθησε τα μέγιστα και στις επί μέρους ανάγκες της παράστασης του "Το πρωτόκολλο του... πρωτοκόλλου". Εν ολίγοις, βοηθώντας τους θεατρώπους του Θεάτρου Τέχνης, προσφέροντας τους τα απαραίτητα σκηνικά συμπληρώματα, απαλλάσσοντας τους παράλληλα από την δύσκολη - και διόλου οικονομικά συμφέρουσα - μεταφορά των δικών τους σκηνικών από το Σίδνεϊ. "Άλλωστε το σκηνικό της παράστασης είναι πολύ λιτό και το μόνο που χρειαστήκαμε ήταν δύο - τρία γραφειάκια και κάποια απαραίτητα πάνελ" εξηγεί η Παπαδοπούλου. "Το μόνο που χρειάστηκε να πάρουμε μαζί μας ήταν οι στολές μας και κάποια άλλα μικροπράγματα. Πάντως τους ευχαριστούμε για την βοήθεια τους και επιφυλασσόμαστε να ανταποδώσουμε την φιλοξενία, όταν ο κ. Μακρυγιώργος επισκεφτεί με τον θίασο του το Σίδνεϊ". Στο σημείο αυτό να σημειώσουμε πως η συζήτηση με την η συνέντευξη με την Μέλπω Παπαδοπούλου έγινε λίγες μέρες πριν τις παραστάσεις που έδωσε ο συγκεκριμένος θίασος στο θεατράκι του Θεάτρου Τέχνης στο Μάρικβιλ με το έργο του Βασίλη Γιωργακάκη "Ο Γαμπρός από την Ελλάδα".

Όπως επισημαίνει η Παπαδοπούλου η ανταλλαγή επισκέψεων μεταξύ Θεάτρου Τέχνης και του εκ Μελβούρνης ορμώμενου «Θιάσου Παροικίας» λειτουργεί και ως γέφυρα μεταξύ των δύο μεγαλουπόλεων με κοινό χαρακτηριστικό το έντονο ελληνικό στοιχείο. "Αυτή η ανταλλαγή μπορεί να αποδειχθεί ιδιαίτερα σπουδαία στο μέλλον. Βέβαια οι δικές μας βλέψεις δεν σταματούν στο Σίδνεϊ και την Μελβούρνη. Σκοπεύουμε σύντομα να επισκεφτούμε και άλλα μέρη της Αυστραλίας, αρχής γενομένης της Αδελαΐδας. Θα δούμε πως θα εξελιχθεί η κατάσταση. Βλέπεις ο καθένας από εμάς έχει και την δουλειά του, αλλά εμείς θα προσπαθήσουμε να βρούμε από το... καβούκι μας".

"Παράλληλα τα έξοδα για μια τέτοια κίνηση είναι πολύ μεγάλα" συνεχίζει. "Αεροπορικό ναύλο, ξενοδοχεία, έξοδα μετακίνησης και όλα τα άλλα, δυσκολεύουν τέτοιες κινήσεις". Επισημαίνουν από κοινού την έλλειψη κάποιου οργανισμού που όχι μόνο θα βοηθούσε οικονομικά αλλά και που ουσιαστικά θα αναλάμβανε τα διαδικαστικά των πολιτιστικών ανταλλαγών μεταξύ των ελληνικών κοινοτήτων της Αυστραλίας, και συνεχίζουν. "Η πρωτοβουλία της επίσκεψης ανήκει εξ ολοκλήρου σε εμάς" δηλώνει η Παπαδοπούλου. "Τόσο το οικονομικό βάρος, όσο και η κούραση ήταν τρομερά. Ίσως να φταιει που δεν γνωρίζουμε τα κατάλληλα άτομα της Μελβούρνης. Χρειάστηκε να αναλάβουμε και την προώθηση των παραστάσεων, με κάποιες διαφημίσεις που καταχωρήσαμε στον τοπικό Τύπο και συνεντεύξεις που δώσαμε στους εκεί ραδιοσταθμούς. Σε γενικές γραμμές όμως, περάσαμε καλά, το γλεντήσαμε που λέμε".

Όσο για το... ηθικό δίδαγμα του εγχειρήματος, η Μέλπω Παπαδοπούλου παραδέχεται γελώντας: "Ήταν σίγουρα μια μοναδική, αρκετά διδακτική αλλά και κουραστική εμπειρία. Μακάρι να μπορέσουμε να την επαναλάβουμε. Πάντως το θεατράκι μας δεν το αλλάζουμε με τίποτα".